

Kedves Gyerekek!

Jób történetének tanulságaival szeretném folytatni.

A 4. fejezetben ezt olvashatjuk: „*Szó lopódzék hozzám, s valami nesz üt meg abból fületem. Éjjeli látásokon való töprengések között, mikor mély álom fogja el az embereket. Félelem szálla rám, és rettegés, s megreszketteté minden csontomat. Valami szellem suhant el előttem, s testemnek szőre felborzolódék. Megállta, de ábrázatját föl nem ismerém, egy alak vala szemeim előtt, mély csend, és ilyen szót hallék Vajjon a halandó igaz-é Istennél: az ő teremője előtt tiszta-é az ember? Ímé az ő szolgálóiban sem bízhatik és az ő angyalaiban is talál hibát: Mennyivel inkább a sárházak lakosaiban, a kiknek fundamentumok a porban van, és könnyebben szétnyomhatók a molynál?! Reggeltől estig gyötrődnek, s a nélkül, hogy észrevennék, elvesznek örökre. Ha kiszakítatik belőlök sátoruk kötele, nem halnak-é meg, és pedig bölcsesség nélkül?*” Jób 4:12-21

Ezeket a mondatokat Jób egyik barátja a témáni Elifáz mondta el. Bizonyára félelmetes volt ez az éjszakai látomás számára. Felmerülhet bennetek a kérdés, hogy Isten miért nem üzen nektek is ilyen módon, álom vagy látomás által? Előfordulhat természetesen most is ilyen. Egyszer például én is egy rég nem látott unokatestvéremmel álmodtam, aki láthatóan nagyon nyomorult állapotban volt. Miután megszereztem telefonszámát és felhívtam, kiderült, hogy épp egy magánéleti válság miatt valóban nagyon nehéz lelki állapotban volt. Próbáltam rávezetni, hogy Isten szeretetének a jelei ezek, aki keresi őt. Biztattam a Biblia olvasására, de végül nem tudom, hogy ez milyen hatással volt rá, mit értett meg belőle. Azt viszont tudom, hogy nekem meg kellett tennem, amit az Úr így rám bízott. Azt látnunk kell, hogy ebben a korszakban Isten elsősorban az ő Szelleme által szól nekünk. Sokszor a lelkiismeretünk által szólít meg bennünket. Viszont több hívő ember elmondásából hallottam olyat is, hogy hirtelen valamilyen jól érthető módon, mintha ember szólna, kapnak valamilyen isteni üzenetet. Ez gyakran egy-egy ige, vagy lehet egyetlen szó is. Csakhogy egy személyes példát hozzak elétek, nemrégiben az asztalnál ülve ettem és épp ránéztem az egyik péksüteményre, hogy az milyen finom lehet, gondoltam eszek még abból is. Nem voltam már éhes, csak olyan csábító volt a szemnek. De ekkor egyetlen szót hallottam bensőmben: Ézsau. Ebből rögtön megértettem mit akar üzeni az Úr. Tudjátok ki volt Ézsau? Izsák és Rebeka gyermeke, Jákób ikertestvére. Gondolom mindnyájan emlékeztek rá, hogy egyszer éhesen, fáradtan egy vadászatból hazaérkezve, hogyan adta el elsőszülöttségi jogát Jákóbnak. Többre becsülte az éhségének csillapítását, mint az áldással járó előjogot. Ézsau a Bibliában mindig a hústesti embert jelképezi, aki a saját kívánságainak él. Isten figyelmeztetett, így nem ettem meg a csábító ételt, mert nem a test kívánságának szeretnék engedni, hanem az Úrnak. Ebben a nagy jólétben meg kell tanulnunk mindenben a mértékletességet, ami a Szent Szellem egyik gyümölcse. Maga az Úr Jézus a legszebb példa ebben nekünk, mert emberi testben járva dúskálhatott volna minden földi jóban. De emlékezzetek vissza, amikor a negyven napi böjt után megkísértette a Sátán a kövek, kenyerekké történő átváltoztatásával. Ellenben Ő megtagadta magát azzal az igével válaszolva, hogy: „**nemcsak kenyérral él az ember**”. Szeretném azonban felhívni a figyelmeteket, mert vigyáznunk kell, bármilyen nagy dolog is egy-egy ilyen jelenség, hogy ne ez után vágyjunk, mert megcsalhat bennünket a Sátán. Hiszen sokszor világosság angyalakét tűnik fel. Akik álmok, látomások, jelek után vágnak, sokszor meg is kapják azt, de nem Istentől, és így idegen szellemi befolyás alá kerülhetnek.

Egy nagyon fontos kérdést tett fel ez az alak Elifáznak, de most Nektek is: **Igaz-e Isten előtt a halandó? Alkotója előtt tiszta-e az ember?** Erre maga válaszol. Nem bízhat meg a szolgálóiban sem, és angyalaiban is talál hibát. Igen ám, de akkor, miként van, hogy azt olvastuk az elején Jóbról: *igaz*, istenfélő, büngyülölő? Most akkor igaz-e Jób, vagy sem? Ha egyszer Isten valakiről azt állítja, hogy igaz, azzal mi nem vitatkozhatunk. Bár emberileg nézve nem volt hibátlan, de Isten szemében igaz ember volt. Érdekes, hogy azt olvastam Elifáztól, hogy Ézsau leszármazottja volt. Egy vallásos, testi ember ő, aki vádolta Jóbot. Mindenképp be akarta bizonyítani róla, hogy nem lehet igaz ember, van valami bűne, aminek a büntetését most viseli.

Végezetül tegyük fel most magunknak a kérdést: én igaz vagyok-e Isten előtt? Mi egyedül a Jézus Krisztusban való hit által igazulhatunk meg. És ez igen nagy dolog, ha Ő igaznak nyilvánít és felment bűneink büntetése alól. Ha hiszünk az Úr Jézusban, és vele járunk engedelmisséggel, az a mi életünkben is meg fog látszani, mint ahogy a Jóbéban is. Ebben szeretném, ha megáldana minket az Úr!

Ámen

